

საქართველო შეუერთდა საქართველოს პარლამენტის
1999 წლის 23 ივნისის N 2143 დადგენილებით

**ევროპული კონვენცია სისხლის სამართლის საქმეებზე
ურთიერთდახმარების შესახებ**

სტრასბურგი 1959 წლის 20 აპრილი

პრეამბულა

ქვემოთ ხელისმომწერი მთავრობები, არიან რა ევროპის საბჭოს წევრები,
თვლიან რა, რომ ევროპის საბჭოს მიზანია მის წევრებს შორის ერთიანობის მიღწევა,
სჯერათ რა, რომ სისხლის სამართლის საქმეებზე ურთიერთდახმარების სფეროში
საერთო წესების მიღება ხელს შეუწყობს ამ მიზნის განხორციელებას,
თვლიან რა, რომ ამგვარი ურთიერთდახმარება დაკავშირებულია ექსტრადიციის
საკითხთან, რომელიც უკვე არის 1957 წლის 13 დეკემბერს ხელმოწერილი კონვენციის საგანი,

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

**თავი I
ზოგადი დებულებანი
მუხლი 1**

1. ხელშემკვერელი მხარეები ვალდებულია იღებენ ამ კონვენციის დებულებათა
თანახმად აღმოუჩინონ ერთმანეთს ფართო ურთიერთდახმარება იმ დანაშაულებზე სისხლის
სამართლებრივი დევნის საკითხებში, სასჯელი რომლებზეც დახმარებაზე თხოვნის მიღების
მომენტში ექვემდებარება მომთხოვნი მხარის სასამართლო ორგანოების იურისდიქციას.

2. ეს კონვენცია არ გამოიყენება დაპატიმრებასთან, სასჯელის აღსრულებასთან ან
სამხედრო დანაშაულებთან, რომლებიც არ არიან მიჩნეული დანაშაულად სისხლის
სამართლებრივი კანონმდებლობით.

მუხლი 2

დახმარებაზე შეიძლება უარი ითქვას:

ა) თუ თხოვნა დაკავშირებულია დანაშაულთან, რომელსაც მოპასუხე მხარე მიიჩნევს
პოლიტიკურ დანაშაულად, პოლიტიკურ დანაშაულთან დაკავშირებულ დანაშაულად ან
ფისკალურ დანაშაულად;

ბ) თუ მოპასუხე მხარე მიიჩნევს, რომ თხოვნის შესრულებას შეუძლია ზიანი მიაყენოს
მისი ქვეყნის სუვერენიტეტს, უშიშროებას, საზოგადოებრივ წესრიგს ან სხვა ძირითად
ინტერესებს.

**თავი II
სასამართლო დავალებანი
მუხლი 3**

1. მოპასუხე მხარე მისი კანონმდებლობით დადგენილი წესით ასრულებს ნებისმიერ
სასამართლო დავალებებს, რომლებიც დაკავშირებულია სისხლის სამართლის საქმეებთან და

მიღებულია მის მიერ მომთხოვნი მხარის სასამართლო ორგანოებიდან, მოწმეთა ჩვენებების ან ნივთიერი მტკიცებულებების, ჩანაწერების ან დოკუმენტების მიღების მიზნით.

2. თუ მომთხოვნ მხარეს სურს, რომ მოწმეებმა და ექსპერტებმა ჩვენება მისცენ ფიცის ქვეშ, მან უნდა გამოხატოს ასეთი სურვილი და მოპასუხე მხარე ასრულებს ამ თხოვნას თუ მისი ქვეყნის კანონმდებლობა ამას არ კრძალავს.

3. მოპასუხე მხარეს შეუძლია მოთხოვნილი ჩანაწერებისა და დოკუმენტების დამოწმებული ასლების ან ფოტოკოპირების გადაცემა თუ მომთხოვნი მხარე სპეციალურად არ ითხოვს დედნებს; უკანასკნელ შემთხვევაში, მხარე რომელსაც წაუყენეს მოთხოვნა იღებს ყველა ზომას თხოვნის შესასრულებლად.

მუხლი 4

მომთხოვნი მხარის სპეციალური თხოვნისას მოპასუხე მხარე მიუთითებს სასამართლო დავალებების ადგილსა და თარიღს. ოფიციალურ და დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ დაესწრონ სასამართლო დავალებების აღსრულებას თუ ამაზე არსებობს მოპასუხე მხარის თანხმობა.

მუხლი 5

1. ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს წინამდებარე კონვენციის ხელმოწერის ან სარაგიფიკაციო სიგელის ან მიერთების შესახებ დოკუმენტის დეპონირების დროს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადებით შეუძლია დაიგოვოს უფლება აღასრულოს სასამართლო დავალებები, რომლებიც დაკავშირებულია ჩხრეკასთან ან საკუთრების კონფისკაციის შემდეგი პირობებიდან ერთის ან რამოდენიმეს გათვალისწინებით:

ა) დანაშაული, რომელთანაც დაკავშირებულია სასამართლო დავალება დასჯადია, როგორც მომთხოვნი, ასევე მოპასუხე მხარის კანონმდებლობით;

ბ) დანაშაული, რომელთანაც დაკავშირებულია სასამართლო დავალება მოპასუხე სახელმწიფოში წარმოადგენს დანაშაულს, რომელიც ითვალისწინებს ექსტრადიციას;

გ) სასამართლო დავალებების აღსრულება შეეფარდება მოპასუხე მხარის კანონმდებლობას.

2. როდესაც ხელშემკვრელი მხარე აკეთებს განცხადებას ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, მეორე მხარემ შეიძლება მიმართოს ნაცვალგების პრინციპს.

მუხლი 6

1. მოპასუხე მხარეს შეუძლია გადადოს მოთხოვნილი საკუთრების, ჩანაწერების ან დოკუმენტების გადაცემა თუ ზემოხსენებული საკუთრება, ჩანაწერები ან დოკუმენტები მას ესაჭიროება სისხლის სამართლებრივი დევნის განხორციელებისათვის.

2. ნებისმიერი საკუთრება, ასევე ჩანაწერებისა და დოკუმენტების ორიგინალები, რომლებიც გადაცემული იქნა სასამართლო დავალებების აღსრულებისათვის მოპასუხე მხარის მიერ უბრუნდება მომთხოვნ მხარეს შეძლებისდაგვარად მოკლე დროში თუ ეს უკანასკნელი არ აცხადებს მათზე უარს.

თავი III

**სასამართლო უწყებისა და განაჩენის გადაცემა –
მოწმეების, ექსპერტებისა და განსასჯელთა გამოცხადება**

მუხლი 7

1. მოპასუხე მხარე ახორციელებს სასამართლო უწყებებისა და განაჩენის გადაცემას, რომლებიც ამ მიზნით მას მიეწოდება მომთხოვნი მხარის მიერ.

გადაცემა შეიძლება განხორციელდეს უწყების ან განაჩენის ადრესატისათვის უბრალო მიწოდების გზით. თუ მომთხოვნი მხარე სპეციალურად ითხოვს, მაშინ მოპასუხე მხარის მიერ გადაცემა ხორციელდება ანალოგიური დოკუმენტებისათვის მისი კანონმდებლობით გათვალისწინებული წესით ან განსაკუთრებული წესით, რომელიც შეეფარდება ამ კანონმდებლობას.

2. გადაცემის ფაქტი მტკიცდება ხელმოწერით, რომელიც დათარიღებული და ხელმოწერილია ადრესატის მიერ ან მოპასუხე მხარის განცხადებით, იმის თაობაზე, რომ გადაცემა შედგა ფორმისა და თარიღის მითითებით. შესაბამისი დოკუმენტი დაუყოვნებლივ ეგზავნება მომთხოვნი მხარეს. მოპასუხე მხარე მომთხოვნი მხარის თხოვნის შესაბამისად ადასტურებს, რომ გადაცემა განხორციელდა მოპასუხე მხარის კანონმდებლობის შესაბამისად. გადაცემის განხორციელების შეუძლებლობის შემთხვევაში მოპასუხე მხარე დაუყოვნებლივ აცნობებს მომთხოვნი მხარეს მიზეზების თაობაზე.

3. ნებისმიერ ხელშემკვრელ მხარეს წინამდებარე კონვენციის ხელმოწერის ან რატიფიკაციის ან მიერთების შესახებ სიგელის დეპონირების დროს შეუძლია ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადებით ითხოვოს იმაზე, რომ მის ტერიტორიაზე მყოფი ბრალდებული სასამართლოში გამოცხადების უწყისი გადაცემა მის კომპეტენტურ ორგანოს სასამართლოში გამოცხადების თარიღამდე გარკვეული დროით ადრე. ეს დრო მინიშნებულია ბემოხსენებულ განცხადებაში და არ აღემატება 50 დღეს.

ეს დრო გათვალისწინებულია სასამართლოში გამოცხადების თარიღის დადგენაში და უწყების გადაცემის დროს.

მუხლი 8

მოწმე ან ექსპერტი, რომელიც არ პასუხობს სასამართლოში გამოცხადების უწყებაზე, იმ შემთხვევაშიც კი როცა უწყისი მოიცავს გაფრთხილებას სანქციებზე არ შეიძლება იქნას დასჯილი ან შეზღუდული გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც შემდგომში ნებაყოფილობით არ აღმოჩნდება მომთხოვნი მხარის ტერიტორიაზე და შესაბამისი წესით განმეორებით არ იქნება გამოძახებული სასამართლოში.

მუხლი 9

ფულადი ანაზღაურება, მათ შორის დღიური და საგრანსპორტო ხარჯები, რომლებიც უნდა აუნაზღაურდეს მოწმეს ან ექსპერტს მომთხოვნი მხარის მიერ აღირიცხება მისი საცხოვრებელი ადგილიდან იმ ნორმებით ან ამ ნორმების გოლფასი ნორმებით, გათვალისწინებული გარიფებითა და წესებით, რომლებიც მოქმედებენ იმ ქვეყანაში სადაც უნდა შედგეს საქმის მოსმენა.

მუხლი 10

1. თუ მომთხოვნი მხარე მიიჩნევს მოწმის ან ექსპერტის სასამართლოში გამოცხადებას აუცილებლად, ის მიუთითებს, ამის უწყისის გადაცემის შესახებ თხოვნაში და მოპასუხე მხარე სთავაზობს მოწმეს ან ექსპერტს სასამართლოში გამოცხადებას.

მოპასუხე მხარე აცნობებს მომთხოვნი მხარეს მოწმის ან ექსპერტის პასუხის შესახებ.

2. წინამდებარე მუხლის პირველ პუნქტში გათვალისწინებულ შემთხვევაში, თხოვნაში ან უწყისში მითითებულია ფულადი ანაზღაურების დაახლოებითი ზომა, ასევე საგრანსპორტო და დღიური ანაზღაურება.

3. თუ მომთხოვნი მხარე სპეციალურად ითხოვს, მოპასუხე მხარეს შეუძლია მისცეს მოწმეს ან ექსპერტს გარკვეული ავანსი. ავანსის თანხა მინიშნებულია სასამართლო უწყისში და ანაზღაურდება მომთხოვნი მხარის მიერ.

მუხლი 11

1. პირი, რომელიც დაკავებულია და რომლის სასამართლოში პირად გამოცხადებაზე მოწმის როლში ან დაპირისპირებისათვის ითხოვს მომთხოვნი მხარე დროებით გადაიცემა იმ ტერიტორიაზე, სადაც უნდა შედგეს საქმის მოსმენა, იმ პირობით, რომ ის დაბრუნებული იქნება მოპასუხე მხარის მიერ მითითებულ ვადებში და მე-12 მუხლის დებულებათა იმ ზომით გამოყენებით, რამდენადაც შეესაბამება.

გადაცემაზე შეიძლება უარი ითქვას:

ა) თუ დაკავებული პირი არ ეთანხმება;

ბ) თუ მისი მოპასუხე მხარის ტერიტორიაზე ყოფნა აუცილებელია სისხლის სამართლებრივი დევნისათვის;

გ) თუ გადაცემამ შეიძლება გაახანგრძლივოს მისი დაკავების ქვეშ ყოფნა; ან

დ) არსებობს სხვა მნიშვნელოვანი საფუძველი, რათა ის არ გადაეცეს მომთხოვნი მხარის ტერიტორიაზე.

2. მე-2 მუხლის დებულებათა გათვალისწინებით წინა პუნქტში გათვალისწინებული დაკავებულ პირთა საგრანზიტო გადაყვანა ამ კონვენციის წევრი მესამე სახელმწიფოს ტერიტორიის გავლით დაიშვება მომთხოვნის მხარის იუსტიციის სამინისტროს მიერ გრანზიტული ქვეყნის იუსტიციის სამინისტროსადმი შუამდგომლობის საფუძველზე, რომელსაც თან ერთვის ყველა აუცილებელი დოკუმენტი.

ხელშემკვერელ მხარეს შეუძლია უარი განაცხადოს მისი მოქალაქის გრანზიტზე.

3. გადაცემული პირი მომთხოვნი მხარის ტერიტორიაზე რჩება დაკავების ქვეშ და სადაც საჭიროა გრანზიტული მხარის ტერიტორიაზე, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც მხარე რომელსაც ეთხოვა გადაცემა არ მოითხოვს მის განთავისუფლებას.

მუხლი 12

1. მოწმეს ან ექსპერტს მიუხედავად მისი მოქალაქეობისა, რომელიც სასამართლო უწყისის საფუძველზე წარდგა მომთხოვნი მხარის სასამართლო ორგანოების წინაშე, ამ ტერიტორიაზე არ შეეფარდება სასამართლო დევნა, დაკავება ან სხვა მისი პირადი თავისუფლების შეზღუდვა იმ ქმედებისათვის ან განაჩენისათვის, რომელიც წინ უსწრებს მის გამგზავრებას მოპასუხე მხარის ტერიტორიიდან.

2. მიუხედავად მისი მოქალაქეობისა, პირი რომელიც სასამართლოს უწყების საფუძველზე წარდგა მომთხოვნი მხარის სასამართლო ორგანოების წინაშე, იმ ქმედებისათვის, რომელთა საფუძველზეც მის წინააღმდეგ იქნა აღძრული საქმე ამ ტერიტორიაზე არ შეეფარდება სასამართლო დევნა, დაკავება ან სხვა მისი პირადი თავისუფლების შეზღუდვა იმ ქმედებისათვის ან განაჩენისათვის, რომლებიც წინ უსწრებდნენ მის გამგზავრებას მოპასუხე მხარის ტერიტორიიდან, თუ ეს სპეციალურად არ იყო აღნიშნული სასამართლოს უწყებაში.

3. წინამდებარე მუხლით გათვალისწინებული იმუნიტეტი წყდება თუ მოწმეს, ექსპერტს ან განსასჯელს ჰქონდა რა მომთხოვნი მხარის ტერიტორიის დატოვების შესაძლებლობა და მას მერე რაც მისი ყოფნა არ ესაჭიროებოდათ სასამართლო ორგანოებს, 15 დღის განმავლობაში არ გოვებს ამ ტერიტორიას, რჩება ამ ტერიტორიაზე ან მისი დატოვების შემთხვევაში ბრუნდება.

თავი IV
სასამართლო ჩანაწერები
მუხლი 13

1. მოპასუხე მხარე გადაცემს ხელშემკვერელი მხარის სასამართლო ორგანოებისაგან მოთხოვნილ ამონაწერებს სასამართლო ჩანაწერებიდან და ინფორმაციას მასზე, რომლებიც საჭიროა სისხლის სამართლის საქმის განხილვისათვის იმავე მოცულობით, როგორც შესაძლებელია მიეწოდოს მის საკუთარ სასამართლო ორგანოებს ანალოგიურ შემთხვევაში.

2. ნებისმიერ შემთხვევაში, გარდა წინამდებარე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულისა, თხოვნა შეივსება მოპასუხე მხარის კანონმდებლობით, წესებისა და პრაქტიკით დადგენილი პირობების გათვალისწინებით.

თავი V
პროცედურა
მუხლი 14

1. ურთიერთდახმარების შესახებ თხოვნა უნდა მოიცავდეს შემდეგ მონაცემებს:

- ა) თხოვნის გამგზავნელი ორგანოს დასახელება;
- ბ) თხოვნის საგანი და მიზეზი;
- გ) შეძლებისდაგვარად მონაცემები შესაბამისი პირის მოქალაქეობასა და პიროვნებაზე;
- დ) თუ აუცილებელია ამ პირის სახელი და მისამართი.

2. გარდა ამისა, მე-3, მე-4 და მე-5 მუხლებში ნახსენებ სასამართლო დავალებებში მინიშნებულია სამართალდარღვევის შემადგენლობა და ფაქტების მოკლე აღწერა.

მუხლი 15

1. მე-3, მე-4 და მე-5 მუხლში ნახსენები სასამართლო დავალებები და მე-11 მუხლში ნახსენები შუამდგომლობები ეგზავნება მომთხოვნი მხარის იუსტიციის სამინისტროს, პასუხები მათზე ბრუნდება იმავე არხებით.

2. გადაუღებელ შემთხვევებში სასამართლო დავალებები შესაძლებელია გადაგზავნილ იქნას ერთი მხარის სასამართლო ორგანოების მიერ მეორე მხარის სასამართლო ორგანოებისადმი. მათზე პასუხები შესაბამისი დოკუმენტებით უბრუნდებათ წინამდებარე მუხლის პირველ პუნქტში მითითებული არხებით.

3. მე-13 მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული თხოვნები, შესაძლებელია გადაგზავნილ იქნას დაინგერესებული სასამართლო ორგანოების მიერ მოპასუხე მხარის სასამართლო ორგანოებისადმი და პასუხები შეიძლება დაუბრუნდეთ უშუალოდ ამ ორგანოებისაგან. მე-13 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული თხოვნები ეგზავნება მომთხოვნი მხარის იუსტიციის სამინისტროს მიერ მოპასუხე მხარის იუსტიციის სამინისტროს.

4. წინამდებარე მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული თხოვნები ურთიერთდახმარების შესახებ, კერძოდ კი იმ თხოვნებს, რომლებიც ეხება ბრალის წაყენებამდე გამოძიების ჩაგარებას, შესაძლებელია გადაიგზავნოს უშუალოდ სასამართლო ორგანოების მიერ.

5. იმ შემთხვევებში, როდესაც წინამდებარე კონვენციით დაშვებულია პირდაპირი გადაცემა, ის შეიძლება განხორციელდეს ინგერპოლის მეშვეობით.

6. ხელშემკვერელ მხარეს შეუძლია წინამდებარე კონვენციის ხელმოწერის, სარაგიფიკაციო სიგელის ან მიერთების შესახებ დოკუმენტის დეპონირების დროს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადებით ამცნოს, რომ სხვა არხების საშუალებით, რაც არ არის მოყვანილი წინამდებარე მუხლში ან მოითხოვოს, რომ

წინამდებარე მუხლის მე-2 პუნქტში გათვალისწინებულ შემთხვევაში სასამართლო დავალების ასლი იმავდროულად მიეწოდოს მის იუსტიციის სამინისტროს.

7. წინამდებარე მუხლის დებულებანი არ ლახავენ იმ ორმხრივ შეთანხმებებსა და მოლაპარაკებებს, რომლებიც მოქმედებენ ხელშემკვრელ მხარეთა შორის და რომლებიც გათვალისწინებულია დახმარების შესახებ თხოვნის გადაცემა მათი შესაბამისი ორგანოების მიერ.

მუხლი 16

1. წინამდებარე მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინების შემთხვევაში მოთხოვნებისა და თანდართული დოკუმენტების თარგმანი არ მოითხოვება.

2. ხელშემკვრელ მხარეს შეუძლია წინამდებარე კონვენციის ხელმოწერის, სარაგბიკაციო ან მიერთების შესახებ სიგელის დეკონირების დროს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადებით დაიგოვოს უფლება მოითხოვოს, რომ თხოვნები და თანდართული დოკუმენტები მას მიეწოდოს მის ეროვნულ ენაზე ან ევროპის საბჭოს ერთ-ერთ ოფიციალურ ენაზე ან ენაზე, რომელსაც ის მოითხოვს. სხვა ხელშემკვრელ მხარეებს შეუძლიათ გამოიყენონ ნაცვალგების პრინციპი.

3. წინამდებარე მუხლი არ ლახავს იმ ორმხრივი მოლაპარაკებებითა და შეთანხმებებით გათვალისწინებული მოთხოვნისა და თანდართული დოკუმენტების თარგმანის პროცედურას, რომლებიც მოქმედებენ ხელშემკვრელ მხარეთა შორის.

მუხლი 17

მტკიცებულებები ან დოკუმენტები, რომლებიც გადაიცემა წინამდებარე კონვენციის გათვალისწინებით არ საჭიროებენ დამოწმებას რაიმე ფორმით.

მუხლი 18

თუ ორგანო, რომელმაც მიიღო თხოვნა ურთიერთდახმარების შესახებ არ არის უფლებამოსილი მის შესრულებაზე, მაშინ ის ex officio გადასცემს მოთხოვნას თავისი ქვეყნის კომპეტენტურ ორგანოს და აცნობებს ამის შესახებ მომთხოვთ მხარეს პირდაპირი არხები, თუ მოთხოვნა გადმოგზავნილია ამ არხებით.

მუხლი 19

ურთიერთდახმარებაზე უარის თქმის ნებისმიერ შემთხვევაში უნდა განიმარტოს მიზეზები.

მუხლი 20

მე-10 მუხლის მესამე პუნქტის დებულებებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ურთიერთდახმარების შესახებ თხოვნის შესრულება არ გამოიწვევს ხარჯების ანაზღაურებას, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ეს დაკავშირებულია ექსპერტთა ყოფნასთან მოპასუხე მხარის გერიგორიაზე ან მე-11 მუხლის საფუძველზე განხორციელებული დაკავებული პირის გადაყვანასთან.

თავი VI

**სასამართლო განხილვასთან დაკავშირებული
ინფორმაციის მიწოდება**

მუხლი 21

1. ერთი ხელშემკვერელი მხარის მიერ მიწოდებული ინფორმაცია, რომელიც დაკავშირებული სასამართლო განხილვასთან მეორე ხელშემკვერელ მხარეში ხორციელდება დაინტერესებული იუსტიციის სამინისტროების მიერ, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ხელშემკვერელი მხარე სარგებლობს მე-15 მუხლის მე-6 პუნქტით გათვალისწინებული არჩევის უფლებით.

2. მოპასუხე მხარე აცნობებს მომთხოვნ მხარეს მის მიერ მიღებული ნებისმიერი ზომის შესახებ, რომლებიც მიღებულია ამ ინფორმაციაზე დაყრდნობით და უგზავნის განაჩენის გამოგანასთან დაკავშირებულ სასამართლო ჩანაწერების ასლებს.

3. მე-16 მუხლის დებულებები გამოიყენება წინამდებარე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად წარმოდგენილ ინფორმაციასთან მიმართებაში.

თავი VII

სასამართლო ჩანაწერებიდან ინფორმაციის გაცვლა

მუხლი 22

თითოეული ხელშემკვერელი მხარე აცნობინებს ნებისმიერ მესამე მხარეს მისი მოქალაქეების მიმართ გამოგანილი ყველა იმ განაჩენისა და შემდგომი ზომების შესახებ, რომლებიც შეგანილია სასამართლო ჩანაწერებში. ასეთ ინფორმაციას იუსტიციის სამინისტროები მიაწოდებენ ერთმანეთს წელიწადში ერთხელ მაინც, თუ შესაბამისი პირი ითვლება ორი ან მეტი ხელშემკვერელი მხარის მოქალაქედ ინფორმაცია გადაეცემა თითოეულ ამ მხარეთაგან, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ეს პირი არის იმ მხარის მოქალაქე, რომლის ტერიტორიაზეც იგი იყო გასამართლებული.

თავი VIII

დასკენითი დებულებანი

მუხლი 23

1. ნებისმიერ ხელშემკვერელ მხარეს წინამდებარე კონვენციის ხელმოწერის, რატიფიკაციის ან მიერთების შესახებ სიგელის დეპონირების დროს შეუძლია გააკეთოს დათქმა, კონვენციის დებულებასთან ან დებულებებთან მიმართებაში.

2. ნებისმიერი ხელშემკვერელი მხარე, რომელმაც გააკეთა დათქმა ხსნის ამ დათქმას, როდესაც არსებობს ამის შესაძლებლობა. დათქმის მოხსნა ხორციელდება ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის შეტყობინების გზით.

3. ხელშემკვერელ მხარეს, რომელმაც გააკეთა დათქმა კონვენციის დებულებასთან მიმართებაში, შეუძლია მოითხოვოს ამ დებულების გამოყენება მეორე მხარის მიერ იმ ზომით, რა ზომითაც თვითონ დაეთანხმება ამ დებულებას.

მუხლი 24

ხელშემკვერულების მხარეს კონვენციის ხელმოწერის, სარატიფიკაციო სიგელის ან მიერთების შესახებ დოკუმენტის დეპონირების დროს გენერალური მდივნის სახელზე გაკეთებული განცხადებით შეუძლია განსაზღვროს ამ კონვენციის მიზნებისათვის თუ რომელ ორგანოს განიხილავს, როგორც სასამართლო ორგანოებს.

მუხლი 25

1. წინამდებარე კონვენცია გამოიყენება ხელშემკვერელ მხარეთა მეგროპოლიებზეც.

2. საფრანგეთთან მიმართებაში ასევე გამოიყენება ალჟირზე და საზღვაო ღებარგამენგებზე, ხოლო იგალიასთან მიმართებაში სომალის გერიგორიაზე, რომელიც იმყოფება იგალიის ადმინისტრაციის ქვეშ.

3. გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას შეუძლია წინამდებარე კონვენციის გამოყენება გაავრცელოს ბერლინის მიწაზე, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე შეტყობინების გაგზავნის გზით.

4. ნიდერლანდების სამეფოსთან მიმართებაში კონვენცია გამოიყენება მის ევროპულ გერიგორიაზე. ნიდერლანდებს შეუძლია გაავრცელოს წინამდებარე კონვენციის გამოყენება ნიდერლანდურ ანტილის კუნძულებზე, სურინამზე და ნიდერლანდურ ახალ გვინეაზე, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე შეტყობინების გაგზავნის გზით.

5. ორ ან მეტ ხელშემკვრელ მხარეთა შორის პირდაპირი მოლაპარაკებებით და ამ მოლაპარაკების პირობების დაცვით წინამდებარე კონვენციის გამოყენება შესაძლებელია ამ მხარეთა ნებისმიერ გერიგორიაზე, გარდა წინამდებარე მუხლის პირველ, მე-2, მე-3 და მე-4 პუნქტებში ნახსენები გერიგორიებისა, რომელთა საერთაშორისო ურთიერთობებზეც ის აგებს პასუხს.

მუხლი 26

1. მე-15 მუხლის მე-7 პუნქტისა და მე-16 მუხლის მე-3 პუნქტის დებულებების გათვალისწინების პირობით, წინამდებარე კონვენცია იმ ქვეყნების მიმართ, რომლებზეც იგი ვრცელდება ცვლის ხელშემკვრელ მხარეთა შორის სისხლის სამართლის საქმეებზე სამართლებრივი ურთიერთდახმარების შესახებ არსებული ნებისმიერი ხელშეკრულების, კონვენციების ან ორმხრივი შეთანხმებების დებულებებს.

2. წინამდებარე კონვენცია არ ხელყოფს ვალდებულებებს, რომლებიც დაკისრებულია ნებისმიერი სხვა ორმხრივი ან მრავალმხრივი საერთაშორისო კონვენციის პირობებით, რომელიც შეიცავს ან შეიძლება შეიცავდეს ამ სფეროში ურთიერთდახმარების კონკრეტული ასპექტების მარეგულირებელ მუხლებს.

3. ხელშემკვრელ მხარეებს შეუძლიათ დადონ ერთმანეთში ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმებები სისხლის სამართლის საქმეებზე სამართლებრივი ურთიერთდახმარების შესახებ მხოლოდ წინამდებარე კონვენციის დებულებათა შევსების ან მათ მიერ მოყვანილი პრინციპების გამოყენების ხელშეწყობის მიზნით.

4. იმ შემთხვევაში თუ ორ ან მეტი ხელშემკვრელ მხარეს სისხლის სამართლის საქმეებზე სამართლებრივი ურთიერთდახმარება ხორციელდება ერთგვარ კანონმდებლობაზე დაყრდნობით და სპეციალური სისტემით, რომელიც გულისხმობს შესაბამის გერიგორიებზე ურთიერთდახმარების ზომებს ორმხრივ გამოყენებას, ამ მხარეებს წინამდებარე კონვენციის დებულებათა მიუხედავად შეუძლიათ ამ სფეროში არსებული ურთიერთობები დაარეგულირონ ასეთი კანონმდებლობის ან სისტემის შესაბამისად. ხელშემკვრელი მხარეები, რომლებიც წინამდებარე პუნქტის შესაბამისად გამოირიცხავენ წინამდებარე კონვენციის ორმხრივ გამოყენებას ატყობინებენ ამის შესახებ ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს.

მუხლი 27

1. წინამდებარე კონვენცია ღიაა ხელმოსაწერად ევროპის საბჭოს წევრი ქვეყნებისათვის. ექვემდებარება რაგოფიკაციას. სარაგოფიკაციო სიგელი შესანახად გადაეცემა ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს.

2. კონვენცია ძალაში შედის მესამე სარაგოფიკაციო სიგელის ჩაბარებიდან 90 დღის შემდეგ.

3. ნებისმიერი ხელმომწერი სახელმწიფოსათვის, რომელმაც მას გაუკეთა რაგოფიკაცია კონვენცია ძალაში შედის ამ სარაგოფიკაციო სიგელის გადაცემიდან 90 დღის შემდეგ.

მუხლი 28

1. ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს წინამდებარე კონვენციასთან მისაერთებლად შეუძლია მოიწვიოს ევროპის საბჭოს არაწევრი ნებისმიერი სახელმწიფო იმ პირობით, რომ მოწვევის შესახებ რეზოლუციას დაეთანხმება ყველა ის სახელმწიფო, რომელმაც მოახდინა კონვენციის რაგიფიცირება.

2. მიერთება ხორციელდება მიერთების შესახებ დოკუმენტის გენერალური მდივნისათვის შესანახად გადაცემის გზით და შედის ძალაში გადაცემიდან 90 დღის შემდეგ.

მუხლი 29

ნებისმიერ ხელმშეკვრელ მხარეს შეუძლია წინამდებარე კონვენციის დენონსირება, იმ ზომით რომლითაც მას ეს ეხება, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნისადმი შესაბამისი შეტყობინების გაგზავნის გზით. დენონსაცია ძალაში შედის ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის მიერ ასეთი შეტყობინების მიღებიდან 6 თვის შემდეგ.

მუხლი 30

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი აცნობებს საბჭოს წევრებს და ნებისმიერ სახელმწიფოს მთავრობას, რომელიც მიუერთდა წინამდებარე კონვენციას შემდეგს:

ა) მისი ხელმომწერი მხარეების დასახელებას და ნებისმიერი სარაგიფიკაციო სიგელისა და მიერთების შესახებ დოკუმენტის შესანახად გადაცემის შესახებ;

ბ) წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლის თარიღს;

ც) ნებისმიერ შეტყობინებას, მიღებული მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის, მე-7 მუხლის მე-3 პუნქტის, მე-15 მუხლის მე-6 პუნქტის, მე-16 მუხლის მე-2 პუნქტის, 24-ე მუხლის, 25-ე მუხლის მე-3 და მე-4 პუნქტების და 26-ე მუხლის მე-4 პუნქტის შესაბამისად;

დ) 23-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის შესაბამისად გაკეთებულ ნებისმიერ დათქმას;

ე) 23-ე მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად ნებისმიერი დათქმის მოხსნას;

ვ) 29-ე მუხლის დებულებათა შესაბამისად დენონსაციის შესახებ ნებისმიერ შეტყობინებას და ამ დენონსაციის ძალაში შესვლის თარიღს;

რის დასტურადაც შესაბამისად უფლებამოსილნი ქვემოთ ხელისმომწერნი აწერენ წინამდებარე კონვენციას ხელს.

შესრულებულია ქ. სტრასბურგში 1959 წლის 20 აპრილს ერთ პირად ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე, რომლებსაც თანაბარი ძალა გააჩნიათ და რომელიც იწინააღმდეგება ევროპის საბჭოს არქივში. კონვენციის დამოწმებულ ასლებს გენერალური მდივანი გაუგზავნის ყველა ხელმომწერ ან მიერთებულ მთავრობებს.